

[Nina Andersen.]

udtalt sig for en individuel seksuel Oplysning, dels hos Lægerne og dels i Sygehuskonsultationer, saaledes at denne Konsultation indgaar i den almindelige Sygehuskonsultation.

Jeg har dels hørt Justitsministerens Tale, dels læst Bemærkningerne til Lovforslaget og ser deri, at Justitsministeren har rettet Henvendelse til Socialministeren om at lade disse Mødrehjælpsinstitutioner træde i de i § 9 omtalte Seksualklinikkers Sted, for saa vidt angaar Mødrehjælpen, og dermed skulde denne Sag være i Orden. Jeg føler imidlertid Trang til at understrege, at jeg gaar ud fra, at det Samarbejde, som Justitsministeren har indledet med Socialministeren, vil blive efterfulgt af et Samarbejde med Indenrigsministeren til Tilrettelæggelse af den anden Del af de Opgaver, som var henlagt til de i § 9 omtalte Klinikker, nemlig med Hensyn til Seksualoplysning. Hvis det er Meningen, og jeg gaar ud derfra, synes jeg, det er rimeligt, at man udskyder netop disse to Loves Ikrafttræden, saaledes at Svangerskabsloven, hvad der var Forudsætningen, træder i Kraft samtidig med, at en omfattende Mødrehjælp træder i Kraft, og ogsaa en nødvendig Seksualoplysning og Seksualvejledning gennemføres.

Idet jeg gaar ud fra, at Meningen er, at man ikke alene vil gennemføre Mødrehjælpsklinikker, men ogsaa vil føtge Befolkningsskmissionen, for saa vidt angaar Spørgsmaalet om at tage Seksualoplysning og Spørgsmaalet om Seksualhygiejne op, skal jeg anbefale, at man vedtager de to foreliggende Lovforslag.

Inger Gautier Schmit: Da vort Parti stemte mod Svangerskabsloven, kan vi selvfølgelig ikke have noget imod, at Ikrafttrædelsen af Loven udsættes halvandet Aar, tværtimod. Der er jo ikke sket saa lidt i Befolkningens Mentalitet over for hele denne Sag allerede i den Tid, der er forløbet, siden vi sidste Foraar vedtog Loven, og jeg kan meget vel tænke mig, at der i de halvandet Aar, som nu skal forløbe, inden Loven træder i Kraft, yderligere vil kunne udvikles en ændret Forstaaelse af forskellige af de Bestemmelser, som Loven indeholder i Retning af det, vi har ønsket fremmet i denne Sag.

Ministeren udtalte, at han ønskede, at Mentaliteten over for hele dette Spørgsmaal skulde være i den rigtige Retning, og at de positive Foranstaltninger, som Befolkningsskmissionen er fremkommet med, skal være sideløbende med Lovens Bestemmelser. Dette falder ganske sammen med de Betragtninger, vi fra vor Side har gjort gældende. Jeg kan i denne Forbindelse minde Ministeren om, at jeg, saa snart Befolkningsskmissionen blev nedsat, henstillede, at de to Kommissioner, Befolkningsskmissionen og Svangerskabskommissionen, kom i Samarbejde, og jeg kan henvise til, at jeg gentagne Gange senere, sidst under Behandlingen af Svangerskabslovforslaget i dette høje Ting, henstillede til Ministeren, at han af praktiske Grunde lod de to Kommissioner komme i et nært Samarbejde med hinanden. Jeg behøver blot her at citere — med den højtærede Formands Tilladelse — ganske faa Ord, der bekræfter dette. Sp. 1202 udtalte jeg:

„Jeg beklager i øvrigt og beklager det mere og mere, jo længere jeg arbejder med denne Sag, at denne Kommission ikke er blevet sluttet sammen med Befolkningsskmissionen, for det er jo to Kommissioner, der har været sideløbende, og som saa udmærket godt ved Samarbejde kunde have befrugtet hinanden, og saa forfærdelig travlt, at vi ikke skulde kunne vente paa, at Kommissionen om Befolkningen blev færdig, saa travlt har vi dog vel ikke. Jeg kan kun beklage, at Ministeren, da jeg i sin Tid foreslog ham det, afviste det. Jeg tror, det vilde have været heldigere for en positiv Løsning af hele dette Spørgsmaal.“

Heraf fremgaar det klart, at vi fra vor Side netop har ønsket, at Befolkningens Mentalitet over for denne meget vigtige Sag straks skulde blive udviklet i den rigtige Retning, saaledes at de positive Foranstaltninger og de strafferetlige Bestemmelser blev ført ud i Livet paa een Gang.

Nu vil Ministeren naturligvis sige: jeg havde tænkt mig, at Befolkningsskmissionen kunde have arbejdet hurtigere, og at vi kunde have faaet gennemført alle disse Ting allerede nu. Men med det Kendskab, man har til Emnet, og med det Kendskab, man har til, at en Kommission ikke arbejder saa